

[Niels Andersen.]

venstres side fremhæve, at vi anbefaler at stemme imod de ændringsforslag, der er stillet fra oppositionens side, men at stemme for de ændringsforslag, der er stillet af finansministeren, og som der er givet tilslutning til fra regeringspartierne side.

Helge von Rosen: Som det er blevet fremhævet fra alle sider under første behandling og nu gentaget i selve betænkningen, er dette lovforslag så kompliceret, at det vanskeligt kan overskues af den almindelige skatteyder. Det er endda mildt sagt. Forslaget må anses for at være absolut utilgængeligt for den almindelige skatteyder og overordentlig vanskeligt for den mere kyndige.

Som en af de mest kyndige skrev i en artikel om forslaget i Skattepolitisk Oversigt her i foråret, er det ikke engang sikkert, at de erhvervsgrene, som først og fremmest berøres af lovforslaget, nemlig forsikrings-selskaber og pengeinstitutter, uden tilkaldelse af specialister kan finde sig til rette i denne jungle. Den vejledning, som ministeren har stillet i udsigt, er derfor yderst påkrævet, og det er kun beklageligt, at den ikke har foreligget i udkast til brug for udvalget.

Forslaget om at annullere skattefordelene ved ophævelse af indekskontrakter, hvis ophævelse sker inden for 5 år mod hidtil 2 år, gældende for nye kontrakter, er en fornuftig regel, der vil gøre gevinsten ved at ophæve så begrænset, at det formodentlig i praksis ikke længere vil være umagen værd at gennemføre denne form for skattetænkning, som jo er imod hensigten med indeksordningen. Skulle hr. Grünbaums betæneligheder dog vise sig berettigede, så kan man lave tillægsskat eller udvide fristen på 5 år yderligere. Men tillægsskat — og det gælder også udvidelse af fristen — er ikke en administrativ forenkling for at sige det mildt. Der vil stadig være mange, som vil være nødsaget til at hæve pengene, som altså ikke kan lade sig afskrække.

Mindretallets forslag om nu at standse adgangen til at tegne indekskontrakter kan det radikale venstre ikke slutte sig til. Det er naturligvis rigtigt, at ordningen indebærer betydelige forpligtelser for staten under en eventuel fortsat langvarig inflation, og det er betænkeligt. Det samme gælder for det offentliges pensionsforpligtelser. Men

det kan dog efter min mening forekomme stødende, at muligheden for ved inflations-sikring at spare op — og det er jo i realiteten det, der er tale om både ved indekskontrakter og ved tjenestemandspensionerne — med det formål at sikre opretholdelse af en ikke alt for forringet levestandard efter erhvervsdygtig alder foruden tjenestemændene skal forbeholdes selvstændige erhvervsdrivende, som naturligt opsparer i mere eller mindre inflationssikrede aktiver, samt dem, som kan afse en så stor opsparing, som kræves for at erhverve parcelhus eller ejerlejlighed.

Det radikale venstre kan imidlertid være enig i, at indeksordningens forpligtelser for staten indeholder et problem, hvis løsning vi gerne vil være med til at overveje. Den naturlige løsning ville måske ligge i en åbning af adgangen til at spare op, men uden statens medvirken, i indeksobligationer i fast ejendom. Herved kunne man måske slå flere fluer med ét smæk.

Finansministeren har fremsat ændringsforslag, sådan at forslaget ikke længere har egentlig tilbagevirkende kraft for ordninger oprettet under den hidtidige lovgivning, og dette ændringsforslag kan det radikale venstre tilslutte sig.

Både socialdemokratiet og socialistisk folkeparti giver i betænkningen udtryk for en generel kritik af, at de skattebegünstigede forsikringsordninger giver større skattebesparelse for høj end for lav indkomst. Ingen af dem kommer ind på, at de selv for længst kunne have ændret dette forhold, de kunne endda have regnet med bred tilslutning i hvert fald fra det radikale venstre, hvis de var kommet med et fornuftigt forslag om at kombinere en oprydning i fradragjungen med større retfærdighed.

Sagen er imidlertid ikke så ligetil, så de skal vel være undskyldt. Jeg skal af gode grunde afholde mig fra at analysere komplikationerne og indskrænke mig til nogle enkelte bemærkninger. De rent tekniske komplikationer ved fradrag i selve skatten er omtalt i et notat, som finansministeren, som han havde lovet, afgav i oktober forrige år kort efter lovforslagets fremsættelse. For mig at se hindrer disse komplikationer en nyordning med fradrag i skatten, så længe vi ikke har fået maskinel ændringsbehandling af skattekortene, og allerede hermed forekommer en nærmere behandling nu af